

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

12. Apum, formicarum, aliáque mo[n]stra, infantium faustorum præsgia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

paruit, de quo graue responsum ferebatur. Et mox ad Democratiam status ciuitatis recidit; Bessus cum ad Hesperidas decessisset, occisus est. Faustior coruo albo fuit Onacrotalus, auis cygno multo maior: quam Culmannus Geppingensis scribit, in omnibus expeditionibus, circa An. 1509. Maximiliano Romanorum regi præcessisse, ac castris quasi locum signasse. Quamobrem ea auis mansuetissima in aula Cæsaris, quam ipsa sibi visa est elegisse, boni ominis spe, debito victu, multis annis, sustentata est. Visa est etiam eadem à pluribus Mechliniæ attenta. Posset hic recenseri auis in Hispania in vrbe Ambgenita, Anno Seruatoris 1628. plumbeis glandibus detecta, & Comiti, Schafgotio missa, viginti septem pedes longa: quæ in fronte oculum humanum, caput autem bouinum habuit, & verò etiam bouis instar mugijt, Ceterum inuicem aurium flaccidarum alæ dependebant; vertici cornuta vitta tergo tuber testudineum, pectori lorica, & his asperi aculei, caudæ gemini enses, collo monile carneum, corallio haud absimile munimen addiderunt. Hæc, & plura de hac aue possent hic recenseri ex Mercurio Germanico Valentini Pistoris, sed litteræ, & alia non me sinunt conijcere, quid sinistri monstrum hoc portenderit. Quanquam enim quispiam rectè dixerit: *Va mihi quia tacui*, præstat tamen etiam subinde filere, quàm ingratis aliorum diuinare.

Volucris adiungi possunt & apes Platonis, quæ, vt historicus ait, *æterna felicitatis indices extiterunt, dormientis in eunus paruuli labellis mel inferendo. Quare audita, prodigiorum interpretes singularem eloquij suauitatem ore eius emanaturâ dixerunt. At mihi quidem ille apes non montem Hymettum thymi flore redolentem; sed Musarum Heliconios colles omni genere doctrina viuentes, dearum instinctu depasta, maximo ingenio dulcissima alimenta summa eloquentia instillasse videntur.* Quod ostentum etiam euenit. Ambrosio, qui non alia de causa pingitur aluari apposito insignis, quàm quòd ad os illius adhuc infantis apum examen aduolârit, iam tum mellei oris dulcedinem libantes. Quod omen in futuro tam sancto viro eò dignius credibilisq; extitit, quia vel apud Ethnicos paria contigerunt. *Mida enim*

etiam,

Culman. in
epistol. ad
Gesnerum,

Mercur. Ger-
man. Valen-
tini Pistoris
in Semestrâ
An. 1628. &
An. 1629.

Isa. 6. 3.

XII.
Val. Maxim.
l. 1. c. 6. n. 3.
Extern.

Idem Valer.
loc. cit.

etiam, cuius imperio Phrygia fuit subiecta, puero dormienti formica in os grana tritici congesserunt. Parentibus deinde eius, quorum prodigium tenderet, explorantibus, augures responderunt, Omnium illum mortalium futurum ditissimum. Nec vana predictio extitit; nam Midas cunctorum penè regum opes abundantia pecunia antecessit: infantiaq; incunabula vtili deorum munere donata, onus auro atque argento gazis pensavit. Omittam hìc L. Sullæ & Hostilij Mancini, itemq; Ti. Gracchi & Tarquinij Superbi, nec non Cræsi, ominosos magis, quàm monstrosos angues: vera monstra futuri nuncia percurram.

Idem & Herodot. l. 1.

XIII.

Ælian. lib. 1.
variar. c. 29.

Coi dicunt, in pascuis Nicippi tyranni, ouem peperisse: Peperisse autem non agnum, nec agnam, sed leonem. Atque id Nicippo, qui tum priuatam adhuc vitam agebat, futuram tyrannidem pertendisse. Ita quidem scribit Ælianus. In exercitu Xerxis, quem aduersus Graciam contraxerat, equa partu leporem editum constat, eodem montem Athon vix tandem transgresso. Quo genere monstri tanti apparatus significatus est euentus. Nam qui mare classibus, terram pedestri operuerat exercitu, ut fugax animal, pauido regressu regnum suum repetere est coactus. Bestias quoque locutas supra diximus. Et causam fuisse grauem necesse est, quæ bestijs linguam soluit. Nimirum, more Fæcialium, bella Romanis indixerunt P. Volumnio, & Seruio Sulpicio Coss. Bos namq; mugitu in sermonem humanum conuerso nouitate monstri audientium animos exterruit; quod Orosij supputatione an. 202. ab vrbe condita contigit: quanquam id etiam aliàs dicatur contigisse. Enimuerò & canes legimus locutuleios esse factos. Ita enim scribit Plutarchus. Cimon Atheniensis, cum suos, contra Cyprios, aut Egyptios, pararet milites, & iam in littore maris consissent copia, horrenda illi species oblata est. Vidit enim canem quendam lacepsitum latrare, & inter latrandum vera humana voce vi. Astyphilus igitur Possidoniates vir vaticinij peritus, eiq; familiaris, mortem, ait, hanc sibi speciem presagire. Quod etiam Mauricio Imperatori, equus repentè collapsus prælagijt, vt paulò post docebo.

Valer. Max.
l. 1. c. 6. n. 1.
extern. &
Herodot. l. 7.

Plutarch. in
Cimone.

XIV.

Sed humana monstra præcipuè hunc sibi locum vendicant. Nam illa, vt sunt præcipua, ita & maximè valent: ad ali-

quid